



FACULTY
OF SOCIAL SCIENCES
Charles University

Posudek oponenta na disertační práci Jana Zápotockého

Krásný den vám všem

Afektivní obrat politické komunikace na sociálních sítích

Předložená disertační práce se zaměřuje na dosud poměrně opomíjenou problematiku afektivní stránky politické komunikace.

Práce začíná poměrně rozsáhlým teoretickým úvodem, který srozumitelně vysvětluje základní pojmy, ale také vztahy uvnitř oblasti politické komunikace a současného pohledu na ní, která se vzdaluje klasické obsahové analýze a upozorňuje na rovinu afektivní, která byla doposud přehlížena. Poté je zařazena metodologická část, která teprve zde uvádí základní výzkumnou otázku, což není úplně typické, ale v rámci předložené práce to dává smysl. Následuje praktická část, která dobře komunikuje s teoretickým úvodem a která aplikuje v úvodu představené koncepty při konkrétním zkoumání politické strany Přísaha.

Předložená práce je napsána s jednoznačným vhledem do problematiky a výraznou erudicí. Práce nabízí nové pohledy a hledá k nim příslušné odpovědi. Celkově hodnotím práci pozitivně, mám nicméně některé kritické připomínky.

První z nich je ryze technický. Pokud autor předkládá výzkumnou otázku s řadou podotázek, očekával bych, že budou tyto v závěru práce zodpovězeny, čemuž tak ale není. Chápu, že autor odpovědi nabízí v rámci celé praktické části, přece jen ale dává jistý smysl shrnout tyto odpovědi přehledně na jednom místě.



Druhý spíše technický, respektive metodologický moment, který hodnotím kriticky, se týká toho, že chybí hlubší vysvětlení, podle čeho byli vybráni konkrétní informanti. Autor popisuje, jakým způsobem byli osloveni, ale proč, nebo na základě jakého klíče byli nakonec vybráni neuvádí. Domnívám se, že na tuto otázku by měl autor během obhajoby své práce odpovědět. Nedomnívám se, že jde o fatální nedostatek, nicméně pro metodologickou čistotu a srozumitelnost je to podle mého názoru nezbytné.

Dílčí nedostatky vidím v některých oblastech úvodních kapitol týkajících se politologie, kde je práce občas (teorie populismu na str. 23) mírně zjednodušující, ale v rámci akceptovatelné zkratky.

Trochu více bych polemizoval s tvrzením uvedeným na straně 26, kde autor hovoří o absenci pravolevé dichotomie. Chápu, že jde o parafrázi cizího textu, nicméně přesto by bylo pro autora vhodné podobné tvrzení zkusit verifikovat. Domnívám se, že existence fenoménu tzv. Kulturních válek ukazuje, že pravolevá dichotomie z politické komunikace úplně nemizí, byť se možná skrývá za odlišným pojmovým aparátem, který se zaměřuje spíše na napětí mezi konzervativním a liberálním či progresivním.

Otázkou, které se již nespadá do kategorie kritiky, ale spíše jistého doplnění je otázka, jak, respektive zdali se projevuje „fandom“ i negativně, ve smyslu odpuzování případných voličů. Lze toto vysledovat? Teď je představena pozitivní síla emocí, ale mohou tyto emoce naopak část případných voličů odpuzovat?



FACULTY
OF SOCIAL SCIENCES
Charles University

Žádný ze zmíněných nedostatků nepokládám za jakkoli fatální, jak již jsem předeslal, práci pokládám za kvalitní a navržený analytický model si skutečně zaslouží uvedení do metodologie společenských věd. Práce podle mého názoru splňuje požadavky kladené na disertační práci a mohu ji proto doporučit k obhajobě.

V Praze 21. 9. 2023